

Sygn. akt II KK 136/17

POSTANOWIENIE

Dnia 11 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **K. M. R.** ,
skazanego za przestępstwo z art. 4 § 1 k.k. zw. z z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 11 maja 2017 r.,
wniosku obrońcy skazanego,
o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Apelacyjnego w (...),
z dnia 4 listopada 2016 r., sygn. akt II AKa (...),
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w W.,
z dnia 29 grudnia 2015 r., sygn. akt V K(...),
na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.

postanowił:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W złożonej kasacji obrońca skazanego K. M. R. złożył wniosek o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 4 listopada 2016 r., sygn. akt II AKa (...). W uzasadnieniu wniosku obrońca skazanego wskazał na wysokie prawdopodobieństwo uchylenia zaskarżonego kasacją orzeczenia Sądu Apelacyjnego w (...). W takiej sytuacji – jak argumentował obrońca – rozpoczęcie wykonywania kary przez skazanego pociągnęłoby dla niego nieodwracalne, negatywne skutki.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego K. M. R. nie zasługuje na uwzględnienie.

Wskazać już na wstępie należy, że możliwość skorzystania przez skazanego z instytucji unormowanej w art. 532 § 1 k.p.k. łączyć należy z okolicznościami związanymi z nietrafnością merytoryczną zaskarżonego, prawomocnego orzeczenia. Przy decydowaniu o wstrzymaniu wykonania orzeczenia istotna jest ranga zarzutów kasacyjnych i wysoki stopień ich uprawdopodobnienia. Sąd wypowiadający się w kwestii zastosowania instytucji określonej w art. 532 § 1 k.p.k. musi powziąć przekonanie, że uwzględnienie kasacji i wywiedzionych w niej zarzutów jest realne. Dodatkowo zastosowanie tej instytucji winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary, przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej, spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki i tym samym łączyłoby się z wyraźnym, nieuzasadnionym pokrzywdzeniem skazanego (*por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 września 1998 r., II KKN 178/98, Prok. i Pr.-wkł. 1999/3/20; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 września 1998 r., II KKN 262/98, Prok. i Pr.-wkł. 1999/3/19*).

Tymczasem obrońca skazanego, poza zgłoszeniem przedmiotowego wniosku w kasacji, owych wyjątkowych okoliczności nie ujawnił. Sama bowiem subiektywna ocena obrońcy, co do oczywistej zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, a w konsekwencji nietrafności zapadłego w stosunku do K. M. R. orzeczenia, nie może być podstawą wstrzymania jego wykonania. Na gruncie art. 532 § 1 k.p.k., a więc w ramach kontroli wstępnej, podniesione naruszenia muszą być na tyle doniosłe i jednoznaczne, że już *prima facie* przekonują o dużym prawdopodobieństwie uwzględnienia kasacji (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2017 r., II KK 53/17, LEX nr 2242367*).

W niniejszej sprawie taki stan nie wystąpił. Obrońca skazanego sformułował zarzuty dotyczące nierzetelnej kontroli instancyjnej oraz dowolnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. O ile ostateczna ocena zasadności wskazanych zarzutów kasacji dokonana zostanie po rozpoznaniu

sprawy na rozprawie, to na obecnym etapie brak było wystarczających podstaw do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

I.n